

บทที่ 4

สรุปการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

4.1 การติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากการพิจารณาผลการปฏิบัติตามมาตรการฯ พบว่า โครงการบ้านเอื้ออาทร ระยะ 3/1 จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ดังรายละเอียดในบทที่ 2) ในระยะดำเนินการโครงการเพียงบางส่วน โดยมาตรการฯ ที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามมีดังนี้

- 1) โครงการไม่ได้ประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นให้มาดูแลคลองศาลาช่วงที่ไหลผ่านพื้นที่โครงการให้อยู่ในสภาพที่สามารถระบายน้ำได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยทำการขุดลอกดินและกำจัดวัชพืชที่ปกคลุมออกอยู่เสมอในช่วงก่อนถึงฤดูฝน
- 2) โครงการไม่ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาต้นไม้และพื้นที่สีเขียวของโครงการให้มีสภาพดีอยู่เสมอทำให้บริเวณบ่อหนองน้ำยังไม่มีกรดูแลรักษาปล่อยให้วัชพืชขึ้นรกเต็มขอบบ่อหนองน้ำ
- 3) โครงการยังไม่มีเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย
- 4) โครงการยังไม่มีแผนการตรวจสอบและการบำรุงดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องจักรเป็นประจำอยู่เสมอ โดยเฉพาะในส่วนของอุปกรณ์ที่อาจเกิดการชำรุดได้ง่าย เช่น เครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ และจัดหาชิ้นส่วนที่หาย่ายและบ่อยครั้งไว้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการขัดข้องจนไม่สามารถทำงานได้ผู้ควบคุมระบบบำบัดยังไม่มีการจัดวางโปรแกรมบำรุงรักษาเครื่องจักร
- 5) โครงการไม่มีการควบคุมดูแลรักษาระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการให้มีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียตามที่ออกแบบ แต่คุณภาพน้ำทิ้งหลังผ่านการบำบัดแล้วมีค่าอยู่ในมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง
- 6) ไม่มีการตรวจสอบปริมาณตะกอนในส่วนตกตะกอนของระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางเป็นประจำทุก 2 เดือน หากพบว่ามีปริมาณมากเกินไปจนกักเก็บ (ประมาณ 1 ใน 3 ของความสูงถัง) ต้องทำการสูบออกเพื่อไม่ให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบำบัดของระบบบำบัดน้ำเสีย
- 7) โครงการไม่ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้เหมาะสมที่มีใบประกอบวิชาชีพการดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย โดยเฉพาะทำหน้าที่ควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย
- 8) โครงการยังไม่ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความสงบเรียบร้อยในพื้นที่โครงการตลอด 24 ชั่วโมง และอำนวยความสะดวกของรถดับเพลิงเข้า-ออกโครงการกรณีเกิดเพลิงไหม้

4.2 คุณภาพน้ำ

4.2.1 คุณภาพน้ำทิ้ง

จากการสำรวจและการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง ประจำเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2566 เมื่อนำค่าไปเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากที่ดินจัดสรร เล่ม 138 ตอนพิเศษ 161 ง ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2564 (ที่ดินจัดสรรประเภท ข) สามารถสรุปได้ดังนี้

น้ำทิ้งหลังผ่านระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง พบว่า ปริมาณตะกอนแขวนลอย (Total Suspended Solids) มีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 2.0 – 12.0 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณความสกปรกในรูป BOD₅ มีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 2.0 – 10.0 มิลลิกรัม/ลิตร และปริมาณ TKN มีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 1.0 – 3.0 มิลลิกรัม/ลิตร มีค่า **ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน** (น้ำทิ้งจากที่ดินจัดสรร ประเภท ข. ค่า SS ≤ 40 mg/L, BOD₅ ≤ 30 mg/L และ TKN ≤ 35 mg/L) แต่อย่างไรก็ตามเครื่องเติมอากาศภายในระบบบำบัดน้ำเสียชำรุด และยังไม่ได้เปิดเดินระบบบำบัดน้ำเสียอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารดูแลโครงการต้องเร่งซ่อมแซมเครื่องเติมอากาศภายในระบบบำบัดน้ำเสียที่ชำรุด และเปิดเดินระบบบำบัดน้ำเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำทิ้งให้มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอยู่ตลอดเวลา

บ่อบำบัดน้ำเสียก่อนระบายออกนอกโครงการ พบว่า ปริมาณตะกอนแขวนลอย (Total Suspended Solids) มีค่าน้อยกว่า 2.0 และน้อยกว่า 3 มิลลิกรัม/ลิตร ปริมาณความสกปรกในรูป BOD₅ มีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 2.0 – 14.0 มิลลิกรัม/ลิตร และปริมาณ TKN มีค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 1.0 – 11.0 มิลลิกรัม/ลิตร มีค่า **ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน** (น้ำทิ้งจากที่ดินจัดสรร ประเภท ข. ค่า SS ≤ 40 mg/L, BOD₅ ≤ 30 mg/L และ TKN ≤ 35 mg/L) แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารดูแลโครงการต้องมีการตรวจสอบปริมาณตะกอนในระบบระบายน้ำภายในโครงการ หากพบว่ามีปริมาณมากให้ดำเนินการขุดลอกท่อระบายน้ำและบ่อบำบัดน้ำภายในโครงการ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำที่จะระบายออกนอกพื้นที่โครงการให้มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอยู่ตลอดเวลา

4.2.2 คุณภาพน้ำผิวดิน

จากการสำรวจและการเก็บตัวอย่างน้ำผิวดิน ประจำเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2566 พบว่า คุณภาพน้ำในคลองศาลาก่อนผ่านจุดระบายน้ำทิ้งของโครงการ และคุณภาพน้ำในคลองศาลาหลังผ่านจุดระบายน้ำทิ้งของโครงการ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน จัดเป็นน้ำผิวดินประเภทที่ 4 ได้แก่ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่ได้รับน้ำทิ้งจากกิจกรรมบางประเภท และสามารถเป็นประโยชน์เพื่อการอุปโภคและบริโภคโดยไม่ต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติและผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำเป็นพิเศษก่อนและใช้เพื่อการอุตสาหกรรม

4.3 ข้อเสนอแนะ

บริษัทที่ปรึกษาฯ ขอเสนอแนะมาตรการป้องกันและแก้ไขกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมเพื่อให้โครงการได้ปฏิบัติ ดังนี้

2) ขอให้ผู้ดำเนินการตามมาตรการเพื่อให้คุณภาพน้ำทิ้งที่ออกจากระบบบำบัดน้ำเสีย และบ่อพักสุดท้าย ก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ มีค่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1.1) ตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ในระบบบำบัดน้ำเสีย หากพบว่าชำรุดให้ดำเนินการซ่อมแซมให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2) เปิดระบบบำบัดน้ำเสียระยะเวลาตามที่คู่มือและรายการคำนวณของระบบบำบัดน้ำเสียระบุ เพื่อให้จุลินทรีย์ได้รับออกซิเจนที่เพียงพอในการบำบัดน้ำเสีย และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3) ตรวจสอบไขมันในบ่อดักไขมันของระบบบำบัดน้ำเสีย อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อป้องกันการอุดตันของกากตะกอนไขมัน เมื่อมีปริมาณมากควรตักใส่ถุงดำ และนำไปกำจัดให้ถูกวิธีและถูกสุขลักษณะ

1.4) ตรวจสอบบ่อเกรอะ หากพบว่า มีเศษขยะ วัสดุพลาสติก ควรดำเนินการตักออก รวมทั้งตรวจสอบ บ่อดักตะกอนตะกอนในบ่อเกรอะและถังตกตะกอน หากพบว่า มีตะกอนสูงกว่า 1 ใน 3 ส่วนของความสูงถัง ตกตะกอนต้องสูบลอกเพื่อไม่ให้เกิดการสะสมอยู่ในถังตกตะกอน ทำให้กำจัดยาก

2) ดำเนินการขุดลอกตะกอนและทำความสะอาดท่อระบายน้ำ บ่อหน่วงน้ำ และบ่อพักสุดท้าย เพื่อป้องกันการสะสมของตะกอน ประจำปีละ 1 ครั้ง รวมทั้ง โครงการควรมีการประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นให้มา ดูแลคลองศาลาช่วงที่ไหลผ่านพื้นที่โครงการให้อยู่ในสภาพที่สามารถระบายน้ำได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยทำการ ขุดลอกดินและวัชพืชที่ปกคลุมออกอยู่เสมอในช่วงก่อนถึงฤดูฝน

3) ทางโครงการควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลรักษาบริเวณบ่อหน่วงน้ำ โดยไม่ปล่อยให้วัชพืชขึ้นรกเต็ม ขอบบ่อหน่วงน้ำ

4) โครงการควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ที่จัดทำบันทึกการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย

5) โครงการควรมีการควบคุมการทำงานและประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสีย และจะต้องมีแผนการ ตรวจสอบและการบำรุงดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องจักรเป็นประจำอยู่เสมอ

6) โครงการต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้เหมาะสมที่มีใบประกอบวิชาชีพการดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย โดยเฉพาะ ทำหน้าที่ควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามที่ออกแบบไว้

7) ควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้พักอาศัยในโครงการมีการคัดแยกขยะตามประเภทก่อนทิ้ง และรณรงค์ให้มีการ ใช้น้ำอย่างประหยัด

8) โครงการควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความสงบเรียบร้อยในพื้นที่โครงการตลอด 24 ชั่วโมง และ อำนาจความสะอาดของรถดับเพลิงเข้า-ออกโครงการกรณีเกิดเพลิงไหม้

9) หากโครงการมีการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ตามที่ได้รับความเห็นชอบในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เดิมไว้ โครงการจะต้องมีการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียด EIA กับหน่วยงานท้องถิ่น (อบต./เทศบาล) หรือหน่วยงานอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ตามเกณฑ์ข้อกำหนดของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ให้ตรงกับสภาพปัจจุบัน